

ZAKON
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE
SRBIJE I NARODNE REPUBLIKE KINE O
IZRUČENJU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Narodne Republike Kine o izručenju, potpisan u Beogradu 8. maja 2024. godine, u originalu na srpskom, kineskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Republike Srbije i Narodne Republike Kine o izručenju u originalu na srpskom jeziku glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE SRBIJE**

**I
NARODNE REPUBLIKE KINE
O IZRUČENJU**

Republika Srbija i Narodna Republika Kina (u daljem tekstu: „Strane”),

U želji da učine efikasnijom saradnju između dve Strane na suzbijanju kriminala na osnovu uzajamnog poštovanja suverenosti, jednakosti i zajedničkog interesa,

Odlučile su da zaključe ovaj ugovor i sporazumele su se o sledećem:

Obaveza izručenja

Član 1.

Svaka Strana se obavezuje da će, u skladu sa odredbama ovog ugovora, i na zahtev Strane molilje izručiti lica koja se nađu na njenoj teritoriji, a koja su tražena u drugoj Strani radi vođenja krivičnog postupka ili izvršenja kazne koja je tom licu izrečena.

Krivična dela za koja se odobrava izručenje

Član 2.

1. Izručenje se odobrava za dela koja predstavljaju krivično delo po zakonima obe Strane i ispunjavaju jedan od sledećih uslova:

1) ako je zahtev za izručenje podnet radi pokretanja krivičnog postupka, a za to krivično delo je u zakonima obe Strane predviđena kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine ili teža kazna; ili

2) ako je zahtev za izručenje podnet radi izvršenja kazne zatvora, a traženom licu je u vreme podnošenja zahteva preostalo još najmanje šest meseci do kraja odsluženja te kazne zatvora.

2. Prilikom određivanja da li neko delo predstavlja krivično delo prema propisima obe Strane, u skladu sa stavom 1. ovog člana, nije bitno da li je po zakonima obe Strane to delo predviđeno u istoj kategoriji krivičnih dela, niti da li se za naziv tog krivičnog dela koristi ista terminologija.

3. Ako se zahtev za izručenje odnosi na dva ili više dela od kojih svako predstavlja krivično delo prema zakonima obe Strane i ako barem jedno od tih dela ispunjava uslove navedene u stavu 1. ovog člana, zamoljena Strana može odobriti izručenje za sva ova dela.

Obavezni razlozi za odbijanje

Član 3.

Izručenje se odbija:

1) ako zamoljena Strana krivično delo zbog koga se traži izručenje smatra političkim krivičnim delom, ili je traženom licu odobrila azil. Ali krivična dela terorizma ili neka druga krivična dela koja nisu krivična dela političkog karaktera ni po jednoj multilateralnoj konvenciji čije su potpisnice obe Strane, ne tretiraju se kao politička krivična dela;

2) ako zamoljena Strana ima čvrste razloge da smatra da je zahtev za izručenje podnet u svrhu krivičnog gonjenja ili kažnjavanja traženog lica zbog njegove rase, pola, vere, nacionalnosti ili političkog uverenja, ili da položaj tog lica u krivičnom postupku može biti ugrožen iz nekog od tih razloga;

3) ako je krivično delo zbog koga se traži izručenje isključivo vojno krivično delo, a ne opšte krivično delo;

4) ako je traženo lice, po zakonima jedne od Strana, steklo imunitet od krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne iz bilo kog razloga, uključujući i zastarelost ili pomilovanje;

5) ako je zamoljena Strana već donela pravnosnažnu presudu ili je okončala krivični postupak protiv traženog lica u odnosu na krivično delo zbog koga se traži izručenje;

6) ako je traženo lice bilo ili bi bilo podvrgnuto torturi ili drugom okrutnom, nehumanom ili ponižavajućem postupanju ili kazni u Strani molilji;

7) ako je zahtev za izručenje Strana molilja podnela na osnovu presude koja je doneta u odsustvu osuđenog lica, osim ako Strana molilja da garanciju da traženo lice ima mogućnost za ponavljanje postupka u njegovom/njenom prisustvu; ili

8) ako zamoljena Strana smatra da izvršenje zahteva Strane molilje može ugroziti njenu suverenost, bezbednost, javni poredak ili neki drugi bitni javni interes ili je u suprotnosti sa osnovnim principima njenog pravnog poretka.

Diskrecioni razlozi za odbijanje

Član 4.

Izručenje se može odbiti:

1) ako zamoljena Strana ima nadležnost za vođenje postupka zbog krivičnog dela za koje se traži izručenje u skladu sa domaćim propisima, a pokrenula je ili namerava da pokrene krivični postupak protiv traženog lica zbog tog krivičnog dela; ili

2) ako zamoljena Strana, iako je uzela u obzir ozbiljnost krivičnog dela i interese Strane molilje, smatra da izručenje ne bi bilo u skladu sa humanitarnim razlozima zbog starosne dobi traženog lica, njegovog zdravstvenog stanja ili drugih ličnih okolnosti.

Odbijanje izručenja svojih državljana

Član 5.

1. Svaka Strana ima diskreciono pravo da, u skladu sa domaćim propisima, odbije izručenje svojih državljana.

2. Ako izručenje nije odobreno u skladu sa stavom 1. ovog člana, zamoljena Strana, ako Strana molilja to zatraži, predaje slučaj svojim nadležnim organima, radi pokretanja krivičnog postupka protiv tog lica u skladu sa domaćim propisima. U ovu svrhu, Strana molilja dostavlja zamoljenoj Strani dokumente i dokaze u vezi sa slučajem.

Načini komunikacije

Član 6.

U svrhu ovog ugovora, Strane ostvaruju međusobnu komunikaciju diplomatskim putem, osim ako ovim ugovorom nije drugačije predviđeno.

Zahtev za izručenje i potrebni dokumenti

Član 7.

1. Strana molilja dostavlja zahtev za izručenje u pisanoj formi koji sadrži ili uz koji se dostavlja:

- 1) naziv organa koji podnosi zahtev;
- 2) ime i prezime, godine starosti, pol, državljanstvo, brojeve identifikacionih dokumenata, zanimanje, prebivalište ili boravište traženog lica, kao i ostale podatke koji mogu pomoći u utvrđivanju identiteta i moguće lokacije tog lica, i, po mogućnosti, fizički opis, fotografije i otiske prstiju tog lica;
- 3) činjenični opis krivičnog dela, uključujući vreme, mesto, delo i posledice krivičnog dela;
- 4) tekst relevantnih odredaba zakona kojima se uređuje nadležnost za krivično gonjenje, inkriminacija i sankcija za to krivično delo; i
- 5) tekst relevantnih odredaba zakona koje se odnose na zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne.

2. Pored odredaba iz stava 1. ovog člana:

- 1) uz zahtev za izručenje radi vođenja krivičnog postupka protiv traženog lica dostavlja se kopija naloga za hapšenje koji je izdao nadležni organ Strane molilje i po mogućnosti, kopija optužnice ili drugog odgovarajućeg akta koji je izdao nadležni organ Strane molilje; i
- 2) uz zahtev za izručenje radi izvršenja kazne izrečene traženom licu dostavlja se kopija pravnosnažne presude, podaci o izdržanom delu kazne i, po mogućnosti, kopija naloga za hapšenje koji je izdao nadležni organ Strane molilje na zahtev zamoljene Strane.

3. Na zahtev za izručenje i ostalu relevantnu dokumentaciju koju je podnela Strana molilja u skladu sa odredbama iz st. 1. i 2. ovog člana stavlja se službeni potpis ili pečat nadležnog organa Strane molilje, i uz njih se dostavlja prevod na jezik zamoljene Strane ili na engleski jezik u izuzetnim slučajevima.

Dodatne informacije

Član 8.

Ako zamoljena Strana smatra da informacije koje su dostavljene u prilogu zahteva za izručenje nisu dovoljne, može da zatraži da joj se u roku od 45 dana dostave dodatne informacije. Ako Strana molilja ne dostavi dodatne informacije u ostavljenom roku, smatraće se da je dobrovoljno odustala od svog zahteva. Međutim, to ne isključuje mogućnost da Strana molilja podnese novi zahtev za izručenje istog lica za isto krivično delo.

Privremeno lišavanje slobode

Član 9.

1. U hitnim slučajevima, Strana molilja može zahtevati da se traženo lice privremeno liši slobode dok se ne dostavi zahtev za izručenje. Ovakav zahtev može se podneti u pisanoj formi na način predviđen u članu 6. ovog ugovora, preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), ili na druge načine koje dogovore obe Strane.

2. Zahtev za privremeno lišavanje slobode sadrži podatke iz člana 7. stav 1. ovog ugovora, izjavu o postojanju dokumenata iz stava 2. istog člana i izjavu da će uslediti dostavljanje formalnog zahteva za izručenje traženog lica.

3. Crvena poternica izdata od INTERPOL-a smatra se zahtevom za privremeno pritvaranje, ako je to predviđeno domaćim propisima zamoljene Strane.

4. Zamoljena Strana bez odlaganja obaveštava Stranu molilju o ishodu postupanja po zahtevu.

5. Privremeno lišavanje slobode se prekida ako u roku od 30 dana od dana lišenja slobode traženog lica, nadležni organ zamoljene Strane ne dobije formalni zahtev za izručenje. Na uredno podnet zahtev Strane molilje, ovaj rok može biti produžen za 15 dana.

6. Prekid mere privremenog pritvora, u skladu sa stavom 5. ovog člana, ne sprečava izručenje traženog lica, ako zamoljena Strana naknadno dobije formalni zahtev za izručenje.

Odluka o zahtevu za izručenje

Član 10.

1. Zamoljena Strana rešava po zahtevu za izručenje u skladu sa procedurama predviđenim domaćim propisima i o svojoj odluci bez odlaganja obaveštava Stranu molilju.

2. Ako zamoljena Strana u celini ili delimično odbije zahtev za izručenje, o razlozima odbijanja obaveštava Stranu molilju.

3. Ako traženo lice pretrpi bilo kakvu štetu zbog toga što Strana molilja, posle podnošenja zahteva za izručenje, povuče zahtev ili odustane od istog ili greškom zatraži izručenje, a to lice podnese zahtev za naknadu štete, takav zahtev se podnosi Strani molilji. Strana molilja odgovorna je za prouzrokovanu štetu u skladu sa domaćim propisima.

Mere za ubrzanje postupka izručenja

Član 11.

Ako traženo lice obavesti nadležni organ zamoljene Strane da je saglasno da bude izručeno, ta Strana može preduzeti sve mere dozvoljene domaćim propisima da ubrza postupak izručenja. Saglasnost mora biti slobodna, izričita i dobrovoljna, a traženo lice treba da bude obavешteno o svojim pravima.

Predaja lica koje se izručuje

Član 12.

1. Ako je zamoljena Strana odobrila izručenje, Strane se dogovaraju o vremenu, mestu i drugim relevantnim stvarima vezanim za izvršenje izručenja. U međuvremenu, zamoljena Strana obaveštava Stranu molilju o vremenu koje je lice koje se izručuje provelo u pritvoru pre njegove predaje.

2. Ako Strana molilja ne preuzme lice koje se izručuje u roku od 15 dana od dana dogovorenog za izvršenje izručenja, zamoljena Strana odmah pušta to lice na slobodu i može odbiti novi zahtev Strane molilje za izručenje tog lica zbog istog krivičnog dela, osim ako stavom 3. ovog člana nije drugčije predviđeno.

3. Ako jedna od Strana ne preda ili ne preuzme lice koje se izručuje u dogovorenom roku iz razloga koji su van kontrole te Strane, o tome bez odlaganja obaveštava drugu Stranu. Strane se još jednom dogovaraju o relevantnim stvarima vezanim za izvršenje izručenja, a primenjuju se odredbe iz stava 2. ovog člana.

Ponovno izručenje

Član 13.

Ako izručeno lice pobegne nazad u zamoljenu Stranu pre nego što se okonča krivični postupak u Strani molilji, ili pre nego što odsluži izrečenu kaznu, to lice može biti ponovo izručeno na novi zahtev Strane molilje zbog istog krivičnog dela. U tom slučaju Strana molilja ne mora dostavljati podatke i dokumentaciju navedene u članu 7. ovog ugovora.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 14.

1. Ako je u zamoljenoj Strani u toku krivični postupak protiv lica čije izručenje se traži, ili to lice izdržava kaznu zbog nekog drugog krivičnog dela a ne onog zbog kojeg se traži njegovo izručenje, zamoljena Strana može, po donošenju odluke kojom se dozvoljava izručenje, odložiti izručenje do okončanja krivičnog postupka ili dok ne izdrži izrečenu kaznu. Zamoljena Strana obaveštava Stranu molilju o odlaganju.

2. Ako odlaganje izručenja može ozbiljno ugroziti krivični postupak u Strani molilji, zamoljena Strana može na zahtev i u meri u kojoj se ne ugrožava krivični postupak koji je u toku, privremeno izručiti traženo lice Strani molilji, pod uslovom da se Strana molilja obaveže da to lice vrati ne postavljajući nikakve uslove i odmah posle okončanja određenih procesnih radnji zbog kojih je privremeno izručenje odobreno.

3. Strana molilja će držati u pritvoru privremeno izručeno lice za vreme boravka na njenoj teritoriji, u skladu sa domaćim propisima. Vreme provedeno u pritvoru u Strani molilji uračunava se u kaznu koja će biti izvršena u zamoljenoj Strani ili kako se dogovore Strane.

Zahtevi za izručenje koje podnese nekoliko država

Član 15.

Ako dve ili više država, uključujući i jednu od Strana, podnese zahtev za izručenje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih dela, zamoljena Strana prilikom donošenja odluke kojoj državi će odobriti izručenje tog lica razmatra sve relevantne okolnosti, a naročito:

- 1) da li su zahtevi podneti u skladu sa odredbama ugovora;
- 2) težinu različitih krivičnih dela;
- 3) vreme i mesto izvršenja krivičnog dela;
- 4) državljanstvo i adresu stanovanja traženog lica;
- 5) datume predmetnih zahteva; i
- 6) mogućnost daljeg izručenja trećoj državi.

Načelo specijalnosti

Član 16.

Lice koje je izručeno u skladu sa odredbama ovog ugovora ne sme biti krivično gonjeno, niti podvrgnuto izvršenju kazne u Strani molilji za neko krivično delo koje je to lice izvršilo pre izručenja, a za koje nije odobreno izručenje, niti to lice može biti izručeno trećoj državi, izuzev:

1) ako se saglasi zamoljena Strana. U svrhu dobijanja ovakve saglasnosti, zamoljena Strana može zatražiti da joj se dostave dokumenti i informacije iz člana 7. ovog ugovora, kao i izjava izručenog lica u vezi sa predmetnim krivičnim delom;

2) ako to lice ne napusti teritoriju Strane molilje u roku od 30 dana posle slobode koju je imalo da to učini. Međutim, u ovaj rok se ne uračunava period u kojem to lice nije napustilo teritoriju Strane molilje iz razloga koji su van kontrole tog lica; ili

3) ako se to lice, posle napuštanja teritorije Strane molilje, dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Predaja imovine

Član 17.

1. Na zahtev Strane molilje, zamoljena Strana, u meri u kojoj je to dopušteno zakonima te Strane, oduzima prihode i sredstva proistekla iz krivičnog dela, kao i drugu imovinu koja može poslužiti kao dokaz pronađene na njenoj teritoriji i ako je odobreno izručenje, tu imovinu predaje Strani molilji.

2. Ako se odobri izručenje, imovina iz stava 1. ovog člana može biti predata čak i ako se izručenje ne može izvršiti usled smrti, nestanka ili bekstva traženog lica.

3. Zamoljena Strana može, radi vođenja nekog drugog krivičnog postupka koji je u toku, odložiti predaju imovine iz stava 1. ovog člana do okončanja tog postupka ili privremeno predati tu imovinu pod uslovom da se Strana molilja obaveže da će istu vratiti.

4. Predaja takve imovine ne sme ugroziti nijedno od zakonskih prava ili interesa zamoljene Strane ili neke treće strane na tu imovinu. Ako ovakva prava i interesi postoje, Strana molilja predatu imovinu, bez naplate troškova, vraća zamoljenoj Strani ili trećoj strani bez odlaganja po završetku postupka.

Tranzit

Član 18.

1. Ako jedna Strana treba da realizuje izručenje nekog lica iz treće države, preko teritorije druge Strane, mora drugoj Strani podneti zahtev za dozvolu takvog tranzita. Takav zahtev nije potreban u slučaju da se koristi vazdušni saobraćaj i nije planirano sletanje na teritoriju druge Strane.

2. Zamoljena Strana, ako to nije u suprotnosti sa domaćim propisima, odobrava zahtev za tranzit koji podnese Strana molilja.

3. Molba za tranzit preko teritorije druge Strane mora da sadrži sve podatke iz člana 7. stav 1. tač. 1), 2), 3) i 4) ovog ugovora.

4. U toku tranzita, Strana preko čije teritorije se obavlja tranzit, treba da drži u pritvoru lice koje se transferiše, u skladu sa zakonima te Strane.

Dostavljanje informacija

Član 19.

Strana molilja, na zahtev zamoljene Strane, bez odlaganja dostavlja zamoljenoj Strani informacije o krivičnom postupku koji se vodi protiv izručenog lica ili o izvršenju kazne prema izručenom licu ili informacije koje se odnose na izručenje tog lica trećoj državi.

Troškovi

Član 20.

Troškove nastale u postupcima izručenja u zamoljenoj Strani snosi ta Strana. Troškove transporta i tranzita vezane za predaju ili preuzimanje lica koje se izručuje snosi Strana molilja.

Odnos sa drugim ugovorima**Član 21.**

Ovaj ugovor ne sprečava Strane da međusobno sarađuju po pitanju izručenja u skladu sa drugim ugovorima kojima su pristupile obe Strane.

Rešavanje sporova**Član 22.**

Sva sporna pitanja koja nastanu u vezi sa tumačenjem i primenom ovog ugovora rešavaju se konsultacijama diplomatskim putem.

Stupanje na snagu, izmene i raskid Ugovora**Član 23.**

1. Strane obaveštavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o završenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim unutrašnjim zakonskim procedurama neophodnim za stupanje na snagu ovog ugovora. Ovaj ugovor stupa na snagu po isteku 30 dana od dana prijema poslednje diplomatske note.

2. Ovaj ugovor može biti izmenjen u bilo koje vreme pisanim sporazumom između Strana. Izmene stupaju na snagu na način opisan u stavu 1. ovog člana i biće sastavni deo ovog ugovora.

3. Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka Strana može raskinuti ovaj ugovor u bilo koje vreme, dostavljanjem drugoj Strani obaveštenja u pisanoj formi, diplomatskim putem. Raskid Ugovora proizvodi pravno dejstvo po isteku 180 dana od dana dostavljanja takvog obaveštenja drugoj strani. Raskid Ugovora neće uticati na postupke izručenja koji su pokrenuti pre raskida.

4. Ovaj ugovor se primenjuje na sve zahteve podnete posle njegovog stupanja na snagu, čak i kada su predmetna krivična dela izvršena pre stupanja na snagu ovog ugovora.

U POTVRDU ČEGA, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, su potpisali ovaj ugovor.

SAČINJENO u dva primerka, u Beogradu, dana 8. maja 2024. godine, svaki od njih na srpskom, kineskom i engleskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako verodostojni. U slučaju neslaganja u tumačenju Ugovora, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Republiku Srbiju

Za Narodnu Republiku Kinu

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Narodne Republike Kine o izručenju sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kome je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore, kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE UGOVORA

Između Republike Srbije i Narodne Republike Kine ne postoji bilateralni ugovor kojim je regulisano pitanje pravne saradnje između dve države u pogledu izručenja okrivljenih i osuđenih lica.

Zaključivanjem Ugovora između Republike Srbije i Narodne Republike Kine o izručenju, stvoriće se uslovi za čvršću i obavezniju saradnju u borbi protiv svih vidova kriminala, posebno transnacionalnog organizovanog kriminala, kako lica koja se krivično gone u jednoj državi ili su u njoj osuđena zbog krivičnog dela, ne bi bekstvom u drugu državu izbegla vođenje krivičnog postupka ili izdržavanje kazne. Uređivanje ove materije učvrstiće pravnu saradnju između dve države i učiniti je efikasnijom, što će doprineti i ukupnom razvitku odnosa između dve države.

Zaključivanje navedenog ugovora treba da doprinese i većoj zaštiti ljudskih prava i sloboda kada je u pitanju izručenje okrivljenih i osuđenih lica između dve države, jer je saradnja u ovoj oblasti uslovljena poštovanjem, odnosno garantovanjem određenih ljudskih prava i sloboda.

III. PROCENA POTREBNIH FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona neće biti potrebna finansijska sredstva u budžetu za 2026. godinu.

U narednim godinama eventualni troškovi vezani za realizaciju aktivnosti iz Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Narodne Republike Kine o izručenju planiraće se u okviru limita koji Ministarstvo finansija utvrđuje u postupku pripreme i donošenja Zakona o budžetu za razdeo Ministarstva pravde.